

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Dødsbokseren (Lau Lauritzen Sr., DK, 1926)

Nordisk Films Kompagni

Ps 2/a (pdf: p. 2–62)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Nr. ~~85~~, ~~8~~ Ps 2/a

DØDSBOKSEREN (DK, Lau Lauritzen,
1926)

de
Fy + B
DØDSBOKSEREN

17 09 31

DØDSBOKSEREN

u

Dir har været lunge

Frøysangs Saand

Spiddet

Dere i fyldent bade/garule
blomme og her

Advar Kongen - næste
Frikid - det var timen
hvore den gamle var
til middag

~~Naar Fj og Bt paastod at det
virkede med Ulve~~

Morgen havde endog ikke
vrist sig og Levelevet gik sin
brødtige Gang.

~~Det var nu der~~

Ulvene lod inderligt
vænte paa sig og byr livet
gik sin fredelige Gang

Det var nu der det skus

Ni kan det ikke nytte at de
spøjer os mere, for vi skal
17 sore.

A. V. Olsen:

(S ø f i l m e n)

P e r s o n e r n e :

Fyrtaarnet.

Bivognen.

Margit.

Skipper Janssen, Kaptajn paa Barken "Hildur".

Styrmand Jesper Klinck.

Ole Baadsmand.

Kokken.

Skibsdrengen.

Matroser.

Bokseren.

Efter en lang og stormfuld Middelhavsrejse laa Barken "Hildur" af Marstal sikkert fortøjet i Antwerpens Dokker.

1. Om Bord paa "Hildur". Billedet toner op. Paa Dækket ved Folkelukafet staar nogle af Besætningen og vasker og pudser sig til at gaa i Land. Skibsdrengen Peter sidder og spiller paa Harmonika. Kokken kommer frem fra Kabyssen. Han kaldes Don Johansen paa Grund af sine mange Kvindebekendtskaber. Kokken viser sine Kammerater et Par Kærestebreve og Fotografier, som han har modtaget med sidste Post. Folkene ser grinende paa Fotografierne. Alt er Fred og Idyl.

Men nede i Kahytten blev der holdt stor Raadslagning.....

2. Kahytten paa "Hildur". Omkring Bordet i Kahytten sidder Skipper Janssen, Styrmanden Jesper Klinck og Ole Baadsmand. Skipperen betragter dybt grundende et Brev.

Skipper Janssen havde været seks Gange rundt Kap Horn - han var i sin Tid bleven torpederet to Gange - men aldrig nogensinde havde han staaet overfor et saa indviklet Problem som nu..

3. Nærbillede af Skipper Janssen. En djærv Sømandstype, præget af mange Aars Liv paa Søen og af den Mængde Spiritus, som han i

Tidens Løb har været med til at udrydde. Han har skubbet den fedtede Kasket bag i Nakken, medens han staver sig gennem Brevet:

"og Deres gamle Ven Kaptajn Holst fik Malaria og døde paa Hospitalet i New Orleans, hvor vi laa og lastede Bomuld. Han var klar over, at han skulde ud paa den sidste Rejse, og inden han døde, bad han mig skrive til Dem....."

Skipper Janssen gnider med Bagen af Haanden en Taare væk fra Øjet, hvorefter han rækker Brevet til Styrmanden:

"Læs, Styrmand.....Klaus Holst var min bedste Ven.....i vores Ungdom sejlede vi sammen paa Guldkysten....."

4. Nærbillede af Styrmanden. Jesper Klinck er nærmest spinkel. Gør Indtryk af at være lun og forslagen. Han fortsætter Læsningen:

".....bad han mig skrive til Dem og minde Dem om, at De engang har lovet at tage Dem af hans Datter Margit, som De er Gudfader til....."

5. Kahytten: Skipperen afbryder og siger eftertænksomt:

"Ja-a....det ka' vel nu være 18 Aar siden.... jeg stod Fadder.....og jeg holdt Tale ved Barnedaaben.....men jeg ka'tte huske, hva' jeg sa'e...."

Han giver Styrmanden et Vink om at læse videre:

"Hun staar nu helt alene i Verden. Hun opholder sig i et Pensionat i Antwerpen, hvor hun

Og nu Mønge enten med det
gode eller det onde.

De har vist her en lille Figo hvis
Far var Dansk.

Faa hende væk

Naa De vil altsaa ikke udelevere hende

Saadan noget undgik aldrig
Den Johannens Opmarksomhed.

Hvad var det for en lille Frik.

Kaptein! vi kan ikke syle for
Bivognen er ikke med.

Det var mig, som nappede hende.

Hvad har du paa Boven og gøse

Det er vores Styrmænd som
vil tage sig af Dem her om Bord.

Vi finder nok ud af det vi to.

skulde være, til hendes Fader kom tilbage fra New Orleans. Jeg vedlægger Adressen, og De vil gøre en god Gerning ved at tage den stakels forældreløse Pige med hjem til Marstal.

Erik Lassen

1' Styrmand paa S/S "Merkur".

Styrmanden lægger Brevet. Baade han og Ole Baadsmand ser paa Skipperen, der rejser sig og slentrer frem og tilbage. Saa siger han:

"Det er sørgeligt, at Klaus er død af Malaria....gu'er det saa....men hva' angaar Tøsen mig?"

Baadsmanden, en stor, sindig Sømand, tager Ordet:

"Jamen, De stod Fadder til hende.....og De holdt jo denne hersens Tale....."

Skipperen slaar i Bordet:

"Ja vel saa! Man siger vel saa meget Sludder ved en Barnedaab! Jeg har vel ingen Forpligtelse til at tage mig af et voksent Pigebarn!"

Styrmanden trækker paa Skulderen:

"Selvfølgelig, Kaptajn....men det drejer sig jo bare om at sejle hende hjem til Marstal!"

Skipper Janssen slaar forbitret ud med Haanden:

"Det er sgu osse det værste. Man ska' aldrig ha' Kvindfolk om Bord paa sit Skib, saa er Helvede løs!"

Ønsker Kaptejnem ikke at jeg skal
tage mig af den unge Dams
for om Bord.

Da de kommer ned.

Skal vi tre være enige om at holde
sammen mod ham

Haaber at Fagkum skal befinde
sig godt og at Maden maa smage

Haaber du Fagret befinder sig rast
og at Maden smager.

Han sidder for der.

En lille Bage bagt til Fagkum

Oppe hos sig selv sad gamle
Skipper Jansen og passede sin
Mad og sit Skib.

Lad være med det Tvivleri det
drypper.

Jeg skal smide dig om Bord

Han holder pludselig inde og vender sig mod Kahytstrappen, hvorfra Skibsdrengen kommer farende ned. Han kan ikke faa sagt et Ord for Grin. Da Skipperen rusker i ham, faar han endelig fremstammet:

"Kokken....Kokken....hi...hi...Ballade!"

Kaptajnen skubber den grinende Dreng til Side og gaar op paa Dækket fulgt af de andre.

6. Foran Kahytstrappen: De forrige kommer op og stirrer maalloese paa det mærkelige Syn, der møder dem. Den grinende Dreng kigger bag Kaptajnens Ryg.

7. Paa Dækket: Kokken farer skrækslagen rundt, forfulgt af en hysterisk Kvinde, der er bevæbnet med en Kasserolle. Hun tamper energisk løs paa Kokken hver Gang det lykkes hende at indhente ham.

8. Ved Folkelukafet: Folkene betragter Kampen med vild Jubel. De klapper i Hænderne og raaber Bravo.

9. Paa Dækket. Kokken springer rundt i afsindig Rædsel. Han kan ikke maale sig med Kvinden i Hurtighed, og ustandselig braser Kasserollen ned over ham.

10. Ved Kahytstrappen: Skibsdrengen forklarer grinende, at det er en af Kokkens Kærester, som har opdaget, at han er en Filur. Skipper Janssen vender sig mod Ole Baadsmand:

"Hiv hende i Land!"

Baadsmanden skridter sindigt frem.

De maa ikke gære ham Fødder.

Tkke mig' Tkke mig.

Hvis du rper mig med din du
saa skal du se noget Aundee
du skal faa paa Besten af Iure

En stor Trøst for Dem var Venkabet
med Frokken.

Men ~~de~~ aldrig havde de Fred
for Deres Plagedand.

Er her Fæst?

Undskyd lille De. Saa lange de er her
~~inde~~ staar de under mine Beskyttelse,
og her har lille De ingenting og gære.

J kan tre jey skal muntre for.

Jey har ingen Appetit.

vi vil hellere gaa.

Den Nat tog de en stor Beslutning.

11. Paa Dækket: Kokken er snublet over en Rulle Tov og bliver gennembanket. Baadsmanden kommer til. Han faar det gale Kvindemenneske afvæbnet og bærer hende over Landgangen ud paa Kajen. Skipper Janssen gaar hen til Kokken, der ømmer sig gudsjammerligt. Skipperen skælder ham ud og ender med at sige:

"Hvis jeg en anden Gang ser hans forbistrede Kvindfolk her om Bord, saa ka' han skrubbe i Land med det samme!"

Kokken trækker sig sønderknust ind i Kabysen. Skipperen overbeviser sig om, at Kvinden er bleven fjernet fra Skibet og forsvinder ned i Kahytten.

11. Kahytten: Skipperen skænker sig et Glas tør Whisky for at dulme sin Ophidselse. Styrmanden og Baadsmanden kommer ned. Skipperen tager Brevet. Kigger paa det og smider det paa Bordet:

"Der ka' I selv se! Kvindfolk er noget Djævelskab. Vorherre bevar' mig for at faa saadan et Pigebarn om Bord. Det er nok, at man engang hvert halve Aar ska' hjem til Madammen i Marstal!"

Han skænker sig et Glas og vender sig mod Styrmanden:

"Hva' mener De, Styrmand?"

Styrmanden smiler lunt:

"Jo...Kaptajnen har naturligvis Ret....men hvad den Historie med Deres Vens Datter angaar, saa synes jeg, at vi skulde gaa i Land

Der er han igen.

Der bare viddere.

Næste Dag.

Gaa bezynder vi.

Det er en lille der har slaaet mig.

Tyrmanden kendes ikke hans
Hemmelighed.

Han er Dødsboksere

Alle dem han har boksit med
ligge paa Kirkegården.

Han tør ikke bokse mere fordi han
altid slaar sin Modstander ihjel.

~~Gaa ikke over~~ Han slaar dem ihjel.

Han maa rase ud for vi taler til
ham

Ikke sige noget.

og drikke en Bajer paa det!"
Skipper Janssen finder, at det er en god Idé. Han stikker Brevet i Lommen. Giver Frakken en Omgang med Børsten, spytter paa Kasketten og gnider den grundigt mod Ærmet. Saa er han klar til Landgang.

Billedet toner bort.

12. Sømandsbeværtning: Billedet toner op. Et stort Lokale med Bar. Værten, en brutal Type, præsiderer ved Baren og følger aarvaagent alt, hvad der foregaar. Ved Baren staar en Grammofon, som Værten passer. En ung, smuk Opvarningspige henter Drikkevarer fra Baren og serverer for Gæsterne - det sædvanlige internationale Sømandspublikum og letlevende Pige-børn. Et Par danser til Grammofonmusikken. Opvarningspigen snor sig behændigt mellem Gæsterne. Naar nogen forsøger at gribe fat i hende, undgaar hun det og smutter bort. Skipper Janssen, Styrmanden og Baadsmanden kommer ind og finder sig et Bord. Janssen bestiller Øl. Opvarningspigen serverer tre store Krus Øl. Styrmanden betragter interesseret den smukke Pige og forsøger lidt Kispus. Han har ikke Held med sig og griber hende om Haanden. Hun ser bønligt paa Skipperen. Denne slaar i Bordet:

"Slip hende, Styrmand! Ingen Narrestreger!"
Styrmanden parerer slukøret Ordre. Skipperen ser efter Pigen og siger:

"En nydelig Pige for Resten....det er Synd,
at hun skal være i denne Snask!"

Jeg skal ikke gøre dem noget
Nu er det forbi.

Fra den Dag havde Birgeren gaaet
Dage om Bord

Old Boy

Gikke noget fint noget du syt.

Styrmanden benyttede dog enhver
Lejlighed til at gøre sig lækket
for den unge Pige.

Der er Plads nok til tre.

Altså det var ikke Dem.

mod Frankrigs Flyt

I et Lokale med Jern og Bælg

Etablissermentet Stollhed Mestobok-
seren Soliat

Tak skal du ha. Du skal du se
~~Der~~ en Dreng

De drikker Øllet. Skipperen haler atter Brevet frem og begynder at gruble over den vanskelige Sag. De faar en Omgang Øl til og snakker om, hvad der skal gøres. Skipperen klør sig i Nakken:

"Man ku' jo godt stikke hen og hilse paa Tøsen. Det er jo slet ikke sikkert, at hun bryder sig om at komme med til Marstal!"

Han kalder paa Opvartningspigen, betaler, hvorefter de begiver sig af Sted til Pensionatet.

13. Udenfor et Hus. Skipperen, Styrmanden og Baaðsmanden kommer. De studerer Husnummeret og gaar tøvende op.

14. Trappegang. Alle tre kommer op og studerer Navnet Lacroix paa Døren. Skipper Janssen tager endelig Mod til sig og ringer paa. En ældre Enkefrue med glatkæmmed Haar aabner Døren og ser forundret paa de tre Søfolk. Janssen forklarer, at de skulde tale med Margit. Fru Lacroix ryster beklagende paa Hovedet:

"Hun bor her ikke mere. Hendes Far døde for nogle Maaneder siden....og saa maatte hun tjene Penge til Hjemrejsen....."

Janssen og de andre kigger paa hinanden. Janssen aander lettet op. Han er klar over, at han slipper for at tage hende med:

"Hvor er hun da nu?"

Enken smiler huldsaligt:

"Jeg har skaffet hende saadan en god Plads...."

Goliat har i Aften to Modstandere.
~~En nordisk Mestreløber og~~

Den første er nordisk Mestreløber

Den betydelig mindre men lynhurtig
belgiske Mestreløber.

Derover er der ikke flere Modstandere
men som de ved udlover vi 5000 Fr
for den der gaar i Ring og besejrer
Goliat.

Det var spilling lige en Challenge
for Bivognen.

Vi har en Mand!

Vi kan skaffe ham paa et Kvartier
vi har ham om om Bord.

To minutter.

All right! Hunt ham!

i Café Columbus!"

Skipperen stirrer bestyrtet paa hende:

"I Café Columbus?"

Hun nikker smilende og snakker løs om alt det, hun har gjort for Margit. Skipperen ser indædt rasende paa Pensionatsværtinden og vender sig mod sine Fæller:

"Saa var det altsaa det Pigebarn, vi saa dernede. Af Sted, Folkens!"

Han spytter foragtelig efter den maabende Enke og stavrer ned.

15. Udenfor Huset: De kommer ned og holder en kort Raadslagning. Skipperen er rasende:

"Den lede, gamle Heks! Hun lokker den stakels Pige i Elendighed! Men nu ska' hun med os!"

De drager af Sted til Café Columbia.

16. I Sømandsbeværtningen: Der opstaar Klammeri. En af Gæsterne forsøger at kysse Opvartningspigen. Hun giver ham en Lussing. En anden Sømand tager hende i Forsvar og kommer op at slaas med den første. Værten kommer til. Han tager den ridderlige Sømand i Kraven og fører ham hen til Døren, aabner den og giver Sømændene et Spark, saa han ryger ud.

17. Udenfor Værtshuset. Sømændene havner i Favnen paa Skipper Janssen, der netop kommer for indgaaende. Skipperen, Styrmanden og Baadsmanden skynder sig ind.

18. I Værtshuset. Værten hilser slesk paa de nye Gæster. De bliver ubesluttsomme staaende ved Døren. Værten gaar hen til Pigen, der ser angst paa ham.

19. Nærbillede af Værten og Pigen. Han rusker hende i Armen:

"Her kan det ikke nytte at spille dydig. Du har at være venlig mod Gæsterne. Har du forstaaet!"

Den unge Pige ser angst paa ham og begynder at græde.

20. Værtshuset: Skipper Janssen har fulgt Optrinet. Han gaar hen til Pigen:

"Er det Margit Holst....maa jeg spørre?"

Hun nikker. Skipperen roder Brevet frem og stikker hende det. Margit læser det og ser paa Janssen med et lykkeligt Smil:

"Og De er Kaptajn Janssen.....Fars Ven.....
og De vil tage mig med hjem!"

Skipperen slaar i Disken:

"Gu' vil jeg saa! Du ska' ikke være i denne
Bule en Time længere!"

Margit kaster sig glædestraalende i Favnen paa Skipper Janssen. Han gør sig lempelig fri og forklarer Værten Sagen. Værten protesterer, men maa alligevel finde sig i at lade Margit gaa. Hun henter sine faa Ejendele. Janssen fører hende bort i Triumf, eskorteret af Styrmanden og Baadsmanden. Værten ser skulende efter dem. Billedet toner bort.

Og samme Aften satte "Hildur" Kurs mod den sidste fremmede Havn inden Hjemrejsen.

21. Søbillede: Barken "Hildur" glider frem for fulde Sejl i Aftensolens Skær.

Vi begiver os nu op til et Land højere mod Nord, hvor Vinteren var lang og streng.

22. Her følger Billederne af Isbaadene paa Roskilde Fjord.

Vinteren havde været haard for Fyrtaarnet og Bivognen, men de vilde nu forsøge at tjene noget ved at fange Aal.

23. Fyrtaarnet og Bivognen paa deres primitive Isbaad. Derefter hele Isbaadshistorien og Billederne paa den drivende Isfla-ge.

Imidlertid fortsatte Barken "Hildur" Rejsen mod Nord, og Margit følte sig glad og lykkelig.

24. Ombord paa "Hildur". Margit løber paa Dækket og leger med Skibshunden. Folkene ser betaget efter hende.

25. I Kabyssen: Kokken staar og rører i en Gryde. Han kigger ud efter Margit. Hjerteknuseren kommer op i ham. Han spejler sig i en blankpudset Kobberkasserolle, retter paa Kokketrøjen og spankulerer ud til den unge Pige.

26. Paa Dækket: Kokken nærmer sig Margit. Griner fjottet og begynder at konversere. Hun vender sig smilende mod ham. Den galante Kok bliver dristigere og snakker ivrigt løs. Margit morer sig over ham.

27. Styrmandens Lukaf. Styrmanden friserer sig omhyggeligt. Han pynter sig med Kravetøj og løse Manchetter, inden han begiver sig op paa Dækket.

28. Paa Dækket: Styrmanden kommer. Han kigger ind i Kabysen, hvorfra der staar en hel Dampsky ud. Saa vender han sig og faar Øje paa Kokken, der er optaget af at gøre Kur til Margit. Styrmanden tager Kokken i Kraven og giver ham et Spark, saa han forsvinder ind i Kabyssen. Saa hilser Styrmanden slesk smilende paa Margit og begynder at snakke med hende.

29. I Kabyssen. Kokken faar samlet sig sammen og tager den dampende Vælling af Komfuret.

30. Paa Dækket: Styrmanden underholder sig med Margit. Pludselig ser han Skipperen komme og faar travlt med at kommandere Folkene. Skipper Janssen betragter undrende Styrmanden. Saa gaar han hen til ham og slaar ham paa Skulderen:

"Det er Pokkers, saa De er bleven fin, Styrmand. Ska' De til Bal?"

Styrmanden smiler forlegent:

"Næh, jeg mente blot, at naar vi nu havde en Dame om Bord, saa...."

Skipperen ser bistert paa ham og siger strengt:

"Ingen Kispus, Styrmand. Margit er min Vens
Datter, og hende har jeg Ansvaret for!"

Han vender sig fra Styrmanden, der ser yderst fortrædelig ud.
Skipperen gaar hen til Margit, som leende følger ham ned i Ka-
hytten. Saa snart Skipperen er ude af Syne, lader Styrmanden
sit onde Lune gaa ud over Folkene og kommanderer som en rasende.

Fyrtaarnet og Bivognen var drevet langt ud
paa det vildene Hav, og der øjnedes ingen
Frelse.

31. Paa Isflagen: Fyrtaarnet og Bivognen sidder mismodige og
forkomne og stirrer ud over det øde Hav. Bivognen begynder at
tude. Han er sulten. Fyrtaarnet roder i sine Lommer, men
finder intet spiseligt. Han stirrer paa Bivognen med et under-
ligt glubsk Blik. Bivognen ser betuttet paa ham:

"Hvorfor glør du saadan paa mig?"

Fyrtaarnet sætter en meget alvorlig Mine op og siger tungsin-
dig:

"Vi kommer til at trække Lod om, hvem af os,
der ska' æde den anden. Det gør Søfolk al-
tid, naar de er i Havsnød."

Bivognen gyser og ser skrækslagen paa Fyrtaarnet, der betragter
ham med et lækkersultent Blik. Han kryber forfærdet baglæns:

"Er du rigtig klog! Jeg vil ikke ædes!"

Bivognen er ved at dumpe i Vandet. Fyrtaarnet faar halet ham

op. Bivognen finder sig resigneret i sin Skæbne. Fyrtaarnet haler et Stykke Papir op af Lommen og river to Strimler af, den ene lidt længere end den anden. Han forklarer Bivognen, at den, som trækker den korte Strimmel, skal ofre sig. Bivognen protesterer:

"Du snyder bare. Jeg vil holde Strimlerne!" Fyrtaarnet lader ham faa sin Vilje. Bivognen vender sig fra ham og skjuler Strimlerne i Haanden, saa at et lille Stykke stikker ud. Han vender sig mod Fyrtaarnet:

"Træk saa!"

Fyrtaarnet ser tøvende paa Bivognens Haand og trækker endelig den skæbnesvangre Strimmel. Han stirrer længe paa den. Man ser et Nærbillede af Bivognens Hænder. Han river behændigt et Stykke af den Strimmel, han har i Haanden og lader det afrevne Stykke flagre bort. Saa først viser han Fyrtaarnet sin Strimmel.

"Du blev den!"

Et triumferende Grin breder sig over Bivognens Ansigt. Fyrtaarnet skjuler Ansigtet i sine Hænder og sidder længe sammensunket i stum Fortvivlelse. Bivognen ser betuttet paa den sammensunkne Skikkelse. Han rusker i ham, men da Fyrtaarnet omsider løfter Hovedet, ser man, at der er Taarer i hans Øjne. Det kan Bivognen ikke staa for. Han omfavner Fyrtaarnet og klapper ham, indtil Fyrtaarnet saa nogenlunde genvinder sin Sindsligevægt. Bivognen er ved at tudbrøle af Rørelse og lægger pludselig Armen om Halsen paa den lange:

"Du ska' ikke være ked a'et. Jeg vil alligevel

ikke æde dig....jeg ku' ikke faa en Bid ned ved Tanken om, a' jeg har snydt!"

Bivognen lægger angerfuldt sit Hoved ind til Fyrtaarnets Bryst og bekender grædende sin Synd, medens Fyrtaarnet a'er ham i Nakken.

32. Om Bord paa "Hildur". I Kahytten sidder Skipper Janssen og Margit. Hun er beskæftiget med et Haandarbejde. Janssen sidder med en Whiskyflaske og skænker sig en tør Whisky. Hun holder Øje med ham. Da han har drukket ud, gør han Mine til at skænke sig et Glas til. Hun rejser sig og tager Flasken:

"Nej, Gudfar....nu maa du ikke drikke mere!"

Skipperen ser maalløs paa hende. Han er bestyrtet over hendes Dristighed:

"Dælen dundre mig! Ta'r du Flasken fra mig!"

Han rækker efter Flasken, men hun gemmer den bag Ryggen. Det er for meget for Skipper Janssen. Han rejser sig og tordner:

"Hit med Flasken, min Pige! Gør du Grin med mig!"

Margit sætter rask Whiskyflasken ind i et Skab og vender sig mod Janssen:

"Sæt dig ned, Gudfar!"

Han sætter sig og glor dumt paa hende. Hun siger:

"Jeg gør ikke Grin med dig, Gudfar.....men det kan være, at du bliver til Grin for Styrmanden!"

Skipper Janssen ler, saa det klukker i ham og spørger, hvordan

det skulde gaa til, at saadan en Hvalp skulde gøre Grin med ham. Margit siger:

"Jeg har hørt Folkene fortælle, at Styrmanden er lumsk. Han regner med, at han selv vil blive Kaptajn, hvis han kan faa dig til at begaa en Dumhed!"

Skipper Janssen klør sig i Nakken og bruser op:

"Den Labant! Han ka' bande paa, at jeg ska' ha' ham i Kikkerten!"

Margit gaar hen til Skipperen og lægger sin Arm om hans Hals.

33. Paa Dækket. Udkigsmanden spejder ud over Søen. Han faar Øje paa den drivende Isflage med to sammenkrøbne Skikkelser og varskoer Styrmanden. Denne tager Kikkerten.

34. Kikkertbillede af Isflagen. Fyrtaarnet har opdaget Skibet og vinker.

35. Paa Dækket: Styrmanden giver Ordre til en af Folkene om at rapportere det til Kaptajnen.

36. Kahytten: Matrosen kommer ned og meddeler Kaptajnen, at der er et Par Mand paa en Isflage forude. Skipper Janssen tørrer op, fulgt af Margit.

37. Paa Dækket: Skipperen og Margit kommer fra Kahytten. Styrmanden peger over mod Flagen. Skipperen giver Ordre til at brase bak og sætte en Jolle ud.

38. Paa Isflagen: Fyrtaarnet og Bivognen følger i aandeløs Spænding Skibets Manøvrer.
39. Paa Søen: Jollen fires ned. Et Par Mand ror hen til Isflagen og faar halet de to Skibbrudne over i Jollen.
40. Om Bord paa "Hildur". Janssen, Margit og Besætningen følger spændt de Skibbrudnes Redning. Fyrtaarnet og Bivognen bliver halet om Bord. De ryster af Kulde og kan ikke give nogen fornuftig Forklaring. Skipperen beordrer dem til Køjs med det samme. Baadsmanden fører dem hen til et Lukaf.
41. Et Lukaf med to Køjer. Baadsmanden viser dem ind. Fyrtaarnet og Bivognen smider det vaade Tøj og kravler til Køjs.
42. Udenfor Lukafet. Baadsmanden kommer ud. Han bliver staaende med Døren paa Klem og kigger ind. Margit kommer med to Kopper dampende Kaffe paa en Bakke. Hun faar Lov til at gaa ind.
43. I Lukafet: Fyrtaarnet og Bivognen ligger i hver sin Køje og kigger ud. Margit kommer; hun smiler venligt til dem og giver dem Kaffen. Bivognen fortæller om deres skrækkelige Oplevelse paa Isflagen. Hun ser medlidende paa ham:
- "Aa, det maa have været frygteligt!"
- Bivognen nikker:
- "Ja, De ka' tro, den var skrap. Vi var lige ved at æde hinanden!"

Margit hører gysende paa Bivognens fantastiske Beretning. Hun klapper blidt hans Haand. Saa tager hun de tomme Kopper og gaar med et venligt Nik til de to Skibbrudne, som trætte synker tilbage i de lune Køjer og falder i Søvn. Afblænding.

Men Bivognen plagedes af skrækelige Drømme....

44. En Strandbred med Palmestammer toner op. Fyrtaarnet og Bivognen ligger livløse paa Strandbredden, hvor de ligger skyllet op. Et krokodillelignende Uhyre kommer frem og napper Bivognen i Bukserne. Han vaagner, rusker i Fyrtaarnet. Uhyret forsvinder. De vender sig for at flygte. En Hob skrækelige Sydhavskannibaler bryder frem fra Buskadset, omringer de Skibbrudne og tager dem til Fange.

45. Foran en Negerhytte. Kannibalerne kommer med Fyrtaarnet og Bivognen. En Flok skønne Sydhavspiger kommer stormende og danser Hula-Hula. Fangerne bliver behængt med Blomsterkranse. Høvdingen undersøger Fangerne og beføler dem. Han lader til at være yderst misfornøjet med Fyrtaarnet, men efter at have befølt Bivognen, griner han og slaar sig paa Maven. Pigerne danser rundt om Bivognen. Han smiler saligt til Pigerne, men stivner pludselig af Rædsel, da han ser Kannibalerne slæbe en vældig Gryde ud fra Hytten. De holder Vand i Gryden og tænder Baal under den. Fire store Kannibaler tager Bivognen i Arme og Ben og vipper ham paa Hovedet op i Gryden, saa Vandet sprøjter omkring. Bivognens Hoved kommer et Øjeblik efter til Syne. Kannibalerne puffer ham ned. Han kæmper vildt for at slippe

op, men bliver stadig stødt ned. Billedet toner over i

46. Lukafet: Bivognen, der ligger i Underkøjen, spræller vildt med Arme og Ben og slaar Hænderne op mod Overkøjen, saa Fyrtaarnet vaagner og dasker ned efter ham. Endelig vaagner Bivognen og tumler søvndrukken ud paa Gulvet. Fyrtaarnet skælder ham ud:

"Hvodden er 'et, du ligger og spjætter, din
Idiot!"

Bivognen glipper med Øjnene og glor fortumlet op paa sin Kammerat. Saa kryber han ind i Køjen. Afblænding.

Næste Morgen.....

47. Kahytten: Skibsdrengen kommer med Morgenkaffe til Skipperen og Margit. Da Drengen har serveret Kaffen, siger Janssen:

"Faa fat i noget tørt Tøj til de to, som vi
fiskede op i Gaar, og sig til dem, at jeg vil
tale med dem!"

Drengen piler af.

48. Lukafet: Fyrtaarnet vaagner og kravler ud af Køjen, hvorved han kommer til at plante sin ene Fod i Næsen paa Bivognen, der endnu ligger og sover trygt. Bivognen vaagner fortumlet og gnider Øjnene. Fyrtaarnet haler i ham for at faa ham til at staa op. Skibsdrengen kommer med noget Sømandstøj og beder dem komme ned til Skipperen. Bivognen siger:

"Undskyld, faar man ikke Morgenkaffe her paa
Skibet?"

Drengen lover at skaffe noget Kaffe og forsvinder ud. De begynder at klæde sig paa.

49. Folkelukaf med Køjer langs Siden og Bord i Midten. En af Matroserne, Mads, sidder og drikker Kaffe og spiser nogle Humpler Rugbrød til. Paa Bordet staar en Skaal Margarine, som han dypper Brødet i. Matrosen Karl staar og friserer sig foran et skaaret Spejl. Han jager Næven ned i Margarineskaalen og smører en Klat i Haaret for at faa det til at sidde. Mads ser det ikke straks, men opdager det først, da han skal dyppe sit Rugbrød i Skaalen. Han skæver rasende til Karl, der pomadiserer Haaret med Margارينen:

"Smører du Margarine i Haaret, dit forfængelige Svin!"

Karl svarer ikke, men napper en Klat til og gnider den omhyggelig ind i Haaret. Den anden rejser sig og langer Karl en vældig Lussing:

"Jeg ska' gi' dig Margarine, din Lappedykker!"

Karl kaster sig over Mads. De tumler om i vildt Slagsmaal.

50. Lukafet: Fyrtaarnet og Bivognen har næsten fuldendt Paa-klædningen. De lytter forskrækket til Slagsmaalet. Fyrtaarnet lister ud.

51. Gang hen til Folkelukafet: Fyrtaarnet sniger sig forsigtig hen til Folkelukafet og kigger ind.

52. Folkelukafet: Mads og Karl triller kæmpende rundt paa Gulvet.

53. Gangen: Fyrtaarnet trækker sig skyndsomst tilbage.

54. Lukafet: Han kommer ind til Bivognen og siger:

"Det er no'en Bisser - de slaas!"

Bivognen skælver og lytter til Dunkene inde fra Folkelukafet. Skibsdrengen kommer med Kaffe til dem. De spørger ham, hvad der er i Vejen. Drengen griner svedent:

"De slaas bare! Det gør de hver Dag, siden at hende den unge Pige er kommen om Bord."

Fyrtaarnet og Bivognen ser interesseret paa Drengen og siger:

"Jamen, hun er da meget rar."

Drengen nikker og siger hemmelighedsfuldt:

"De er skudt i hende allesammen.....og Styrmanden osse....han er oven i Købet holdt op med at bruge Skraa."

Efter denne Oplysning vender Drengen sig for at gaa. Han aabner Døren, kigger forsigtig ud, om Styrmanden er i Farvandet, saa stikker han Hovedet ind igen, holder Haanden for Munden og hvisker:

"Pas bare paa Styrmanden....han er ikke bange for at stikke én paa Skrinet!"

Han forsvinder ud. Fyrtaarnet og Bivognen giver sig lidt mismodige i Lag med Kaffen.

55. Paa Dækket: Margit staar og kaster Korn ned til nogle

Høns, som holdes i en traadgitret Kasse. Styrmanden ser hende, overlader Rattet til en Matros og gaar hen for at konversere Margit. Hun er meget afvisende overfor Styrmanden og synes helt optaget af Hønsene.

56. Lukafet: Fyrtaarnet og Bivognen har drukket Kaffen og drøfter Situationen. Bivognen er ængstelig:

"Tror du, vi osse faar paa Taven?"

Fyrtaarnet nikker alvorfuldt. Han nærer ikke Tvivl om, at Opholdet om Bord kan blive højst ubehageligt. Men pludselig faar han en lys Idé:

"Vi bilder dem ind, at du er Bokser. Det er den eneste Maade, at vi ka' klare os paa!"

Bivognen synes, at det er en vældig god Idé. Hans Ansigt klarer op, og med fortrøstningsfuld Mine begiver han sig ud sammen med sin Kammerat.

57. Paa Dækket: Styrmanden og Margit staar ved Hønsburet, da Fyrtaarnet og Bivognen kommer og hilser. Styrmanden betragter dem med et spydigt Blik, men Margit hilser smilende paa dem og spørger, om de befinder sig godt; de erklærer, at de har det storartet. Styrmanden vil begynde at spørge dem ud, men Margit afbryder ham:

"Gudfar vil selv tale med dem."

Hun gaar i Forvejen hen mod Kahytten. De andre følger efter.

58. Kahytten: Skipper Janssen sidder i Kahytten. Margit kommer ned med Fyrtaarnet og Bivognen. Styrmanden følger nysger-

rig med. De to "Skibbrudne" stikker Skipperen paa Næven. Janssen spørger:

"Hvad er I?"

Fyrtaarnet peger stolt paa sin Kammerat og siger:

"Han er Bokser!"

Alles Øjne rettes mod Bivognen, der bryster sig og gør sig Umage for at se "stærk" ud. Styrmanden skæver til Bivognen med en vantro Mine. Skipper Janssens Ansigt udtrykker Beundring:

"Bokser! Det ka' jeg li' Dem for! Jeg har set en Masse storartede Kampe i min Tid."

59. Oppe ved Kahyts-Skylightet. Skibsdrengen ligger og pudser Messingbeslagene. Han kigger nysgerrig ned i Kahytten.

60. Kahytten: Skipper Janssen fortæller oprømt om de Kampe, han har overværet. Fyrtaarnet peger paa Bivognen og siger:

"De sku' bare se ham bokse....han sla'r dem ud li'som en Mis. Vis dem engang det Tav, du har."

Bivognen stiller sig i Positur og ruller med Armene. Pludselig langer han Fyrtaarnet et vældigt Købestød, saa Fyrtaarnet dejses om paa Gulvet. Skipper Janssen er vældig begejstret og klasker Hænderne sammen:

"Det kalder jeg en upper-cut! Dempsey ku' ikke gøre det bedre."

Fyrtaarnet rejser sig og gnider sig under Hagen. Margit spørger deltagende:

"Aa, gjorde det ikke frygtelig ondt?"

Fyrtaarnet ler og ryster paa Hovedet:

"Pyt...det var ingenting...nåh, saa sku' De se, naar han rigtig folder sig ud!"

Alle ser beundrende paa Bivognen, og Janssen dunker ham anerkendende paa Skulderen.

61. Paa Dækket: Skibsdrengen kommer hen til et Par af Matroserne og fortæller, at den lille Mand er en vældig Karl til at bokse.

62. Kahytten: Skipperen byder Fyrtaarnet og Bivognen paa en Genstand. Styrmanden kigger lækkersulten efter Glassene. Janssen skænker i tre Glas og siger til Styrmanden:

"Styrmand, det er bedst, at De stikker op og ser, om hun holder Kursen."

Styrmanden lusker lidt slukøret af. Janssen tager sit Glas for at skænke. Fyrtaarnet stikker rask sit eget Glas ud og tager derpaa Bivognens, idet han siger:

"Han maa ikke faa Spiritus....han ska' holde sig i Træning."

Bivognen tager det tømte Glas og klinker med det. Billedet toner bort.

Fyrtaarnet og Bivognen fik gode Dage om Bord - alle havde stor Respekt for Bokseren."

63. Folkelukafet: Fyrtaarnet og Bivognen sidder ved Bordet sammen med Folkene og spiser. Bivognen lægger de gode "Bidder"

over paa sin Tallerken. Han snitter et stort Stykke af en Cervelatpølse og smider det over paa Fyrtaarnets Tallerken. Matrosen Carl skæver misundelig til det dejlige Stykke Pølse og napper det fra Fyrtaarnet. Bivognen siger barsk:

"Læg det over igen!"

Matrosen tøver. Bivognen lægger Kniv og Gaffel fra sig, rejser sig og smøger med urokkelig Sindighed Ærmerne op. Karl kigger angstelig paa ham og lægger i en Fart Pølsen over paa Fyrtaarnets Tallerken. Saa sætter Bivognen sig og fortsætter Spisningen med uforstyrrelig Sindsro. De andre ser beundrende paa ham og griner af Karl, som slukøret dukker Hovedet. Baadsmanden kommer ind og raaber:

"Ud og spul Dæk, Manne!"

Folkene faar i en Fart tygget af Munden og gaar ud. Fyrtaarnet siger:

"Jeg ta'r et Nap med!"

Han følger efter de andre. Bivognen spiser sindigt færdig, saa rejser han sig, rager alle Levningerne ned i en Skaal og gaar ud med den.

64.

Paa Dækket: En levende Gris er anbragt i Baas paa Dækket. Bivognen kommer med Skaalen, lukker Lemmen op og fodrer Grisen. Folkene spuler Dæk.

65. Andet Sted paa Dækket: Skipper Janssen er ved at tage Observationer. Margit staar ved Siden af ham og hjælper ham med Udregningen. Skipperen gaar ned i Kahytten for at gøre Beregningerne færdige. Saa snart Janssen er ude af Syne, nær-

mer Styrmanden sig og indleder en Samtale med Margit. Han bøjer sig fortrolig frem mod hende og siger:

"Inden et Aar har jeg faaet eget Skib at føre....."

Han tøver et Øjeblik og griber hendes Haand:

".....kunde De saa tænke Dem at gifte Dem med mig?"

Margit tager Haanden til sig og vender sig bort. Fyrtaarnet, der med Iver deltager i Spulingen, smækker i det samme en Pøs Vand henover Styrmandens Fødder. Styrmanden vender sig mod Fyrtaarnet, tager ham i Kraven og gennemrusker ham. Bivognen kommer til og raaber:

"La' ham være!"

Styrmanden slipper øjeblikkelig Fyrtaarnet og ser tvivlraadig paa Bivognen, som foretager nogle runde Armbevægelser. Styrmanden er øjensynlig bange for "Bokseren" og faar pludselig travlt med at komme hen til Rattet. Da Bivognen er klar over, at den anden ikke tør vove at binde an med ham, bliver han rigtig stor paa det og svinger med Armene:

"Kom an! Saa ska' du bli'e hamret til Mamme-lade!"

Styrmanden har ikke Lyst til at modtage Invitationen og forsvinder hen ad Dækket. Fyrtaarnet fortsætter Spulingen. Margit, som fryder sig over Styrmandens Nederlag, gaar hen til Bivognen og siger beundrende:

"Det maa være dejligt at være saa stærk!"

Bivognen nikker og ser undselig paa hende. Hun sætter sig op paa Rælingen. Han tager Plads ved hendes Side og smiler meget genert til hende. Hun smiler en lille Smule koket til ham. Et Sekund mødes deres Øjne. Han bliver helt svimmel af Betagelse og slaar forlegen Øjnene ned. Derved falder hans Blik paa hendes kønne Ben, som hun legende gynger frem og tilbage. Han bliver endnu mere forlegen. Situationen kræver, at han skal sige et eller andet galant, men han aner ikke, hvordan han skal bære sig ad med at indlede en Samtale. Han famler nervøst med Haanden i Lommen, finder en Cigaret, som han stikker i Munden. Saa siger han meget ærbødig:

"Undskyld, Frøken....De har vel ikke en Tændstik?"

Hun ser forbavset paa ham og ryster paa Hovedet. Pludselig brister hun i Latter og peger frem.

66. Paa Dækket: Grisen er sluppen fri og piler over Dækket, skarpt forfulgt af Fyrtaarnet. Kokken kommer til og hjælper ham med at fange Grisen. De glider paa det glatte, vaade Dæk - kommer atter paa Benene og tumler videre efter Grisen, der ustandselig smutter fra dem.

67. Ved Rælingen: Margit og Bivognen følger interesseret Jagten paa Grisen. Bivognen gaar frem paa Dækket.

68. Paa Dækket: Grisen er løben igennem Kabyssen og standser udenfor. Bivognen gaar frem mod den og gør de samme Boksebevægelser som før overfor Styrmanden.

69. Nærbillede af Grisen, der glor paa ham med sine troskyldige, vandblaa Øjne.

70. Paa Dækket: Grisen staar ganske stille og kigger paa Bivognen, som stirrer stift paa den og holder de knyttede Næver i Paradestilling. Imidlertid faar Kokken og Fyrtaarnet Lejlighed til at snige sig hen til Grisen. De fanger den og fører den i Triumf hen til Baasen. Bivognen spankulerer sejrstolt hen til Margit og siger:

"Saa De, hvordan den blev lammeslaaet? Saa-
dan ska' man osse gøre, hvis man møder en
Løve!"

Margit ser beundrende paa ham:

"De er vist en modig Mand!"

Bivognen føler sig meget smigret og tager atter Plads ved Siden af hende. Han er bleven mere selvsikker og slaar ikke Øjnene ned, naar hun smiler sødt til ham. Afblænding.

Under hele Rejsen var Bivognen Margits ridderlige Beskytter, og om Aftenen blev han inviteret ned i Kahytten til et Slag Kort.

71. Kahytten toner op. Aften. Lampen er tændt. Janssen, Margit og Bivognen sidder ved en hyggelig "66". Skipperen har Plads i Sofaen. De to andre sidder paa Stole. Skibet ruller stærkt. Lampen slingrer frem og tilbage. Skipperen lægger Kortene, rejser sig og kigger paa Barometret.

72. Nærbillede af Barometret: Det staar paa Storm. Billedet

af Barometret toner over i Billede af et Hav i Oprør. Toner
atter tilbage.

73. Kahytten: Skipper Janssen klør sig i Nakken:

"Den bliver skrap i Aften!"

Styrmanden kommer ned. Han er iført Olietøj og driver af Væ-
de. Han skæver ondt til Bivognen; saa siger han til Janssen:

"Det bliver en haard Tørn i Nat, Kaptajn, vi
faar Storm!"

Janssen nikker. Han tager Olietøj paa, tænder sin Pibe og
gaar op med Styrmanden. Skipperen vender sig i Døren og siger
til de to ved Bordet:

"Spil bare videre! Vi skal nok ride Stormen
af!"

Janssen forsvinder ud. Bivognen og Margit fortsætter Spillet.
Kortene rutscher frem og tilbage paa Bordet efter som Skibet
duver.

74. Et Billede af Janssen og Styrmanden, der gaar hen over
Dækket, medens Søerne slaar ind over Rælingen.

Fyrtaarnet var bleven gode Venner med Kokken
og reddede sig mangen god Biksemad.

75. Skibets Stirrids. Fyrtaarnet sidder og gør sig til Gode
med en Portion Biksemad. Kokken kommer ind med en Balje Vand,
som han anbringer paa en Feltstol foran Bordet. Fyrtaarnet
paatager sig at vaske op. Kokken forsvinder ud. Derefter ta-
ger Fyrtaarnet fat paa at vaske den Dynge Tallerkener og Spi-

seredskaber, der ligger paa Bordet. Han stemmer Knæene mod Baljen og følger Skibets slingrende Bevægelser.

76. Kahytten: Margit og Bivognen er holdt op med at spille Kort. Hun fortæller ham sin Historie, og han lytter dybt interesseret. Da hun har fortalt ham om Værtten i "Columbus", kommer han i Harnisk og slaar i Bordet:

"La' mig ikke faa fat i ham....De kan stole paa, at jeg ska' ordne ham!"

Margit ser alvorlig paa ham. Saa smiler hun:

"Jeg er saa lykkelig for, at Kaptajn Janssen tog mig bort derfra.....og jeg er ogsaa glad for, at De kom om Bord....."

Bivognen vil svare, men i det samme duver Skibet voldsomt. Han klamrer sig fast til Bordet, medens hun siddende paa Stolen rutscher over mod Væggen. Ved næste Duvning rutscher han med Stolen over mod den anden Væg. De klamrer sig fast til hver sin Stol - og stirrer fortabte paa hinanden. Hver Gang en ny Duvning faar Kahyttens Gulv til at danne et Skraaplan, kurer de fra den ene Side til den anden. (Hvilket vil lettes ved at smøre Gulvet med grøn Sæbe). Endelig tørner deres Stole sammen. Bivognen slaar Armene om Margit, og tæt omslyngede rutscher de nu Side om Side rundt paa Kahytsgulvet.

77. Stirridset. Fyrtaarnet kan ikke holde Opvaskebaljen. Han vælter den paa Gulvet og kurer i Opvaskervandet fra den ene Side til den anden. Han langer fortvivlet ud efter Baljen, men hver Gang han er ved at faa fat i den, kastes den over mod den

modsatte Væg. Samtidig dejser Tallerkener, Skaale, Fæde og Terriner ned fra Bordet og fra Rækken paa Væggen, indtil han kurer rundt i en Dynge ituslaaet Porcelæn. Med stort Besvær faar han omsider rejst sig og staar søsyg og vaklende foran Bordet. I det samme slaar en Styrtse ind gennem Køjet, saa Vandet pisker omkring ham. Han forsøger at lukke Køjet, men en ny Sø slaar ind og kaster ham om paa Gulvet, hvor han hylende basker rundt mellem Skaarene.

78. Kahytten: Situationen er som før. Margit og Bivognen kurer fast omslyngede om paa Gulvet.

79. Nærbillede af Bivognen og Margit. Han er beruset af sin Lykke og synes hverken at tænke paa Storm eller Søgang. Han siger forelsket:

"Er det sandt....ka' De virkelig li' mig?"

Margit nikker.

80. Kahytten: Bivognen kurer lyksalig rundt paa Gulvet med Margit i sine Arme - frem og tilbage - indtil Billedet toner bort.

Men Skipper Janssen var Mand for at føre sin Skude frelst gennem Stormen, og allerede næste Dag laa Barken "Hildur" sikkert fortojet i en engelsk Havn, hvor den skulde laste inden Hjemrejsen.

81. Billede af Barken, der ligger ved Bolværk.

82. Om Bord. Ved Rælingen: Margit staar lænet over Rælingen og ser hen ad Kajen. Styrmanden, der er i fint Landgangstøj, gaar hen til hende og indleder en Samtale:

"Har De ikke Lyst til at gaa med mig en Tur op i Byen, Frøken?"

Margit afslaar det venligt:

"Nej, Tak....jeg venter paa Gudfar. Han er oppe hos Skibsmægleren...."

Styrmanden forsøger et nyt Angreb:

"Sig mig engang....har De tænkt over det, jeg talte med Dem om?"

Margit ryster smilende paa Hovedet. Bivognen kommer og nidstirrer Styrmanden, der viger tilbage. Margit betragter dem smilende og siger:

"Skal vi ikke hellere gaa ned og drikke Kaffe?"

Bivognen ser haanligt paa Styrmanden. Byder Margit Armen. De gaar hen mod Kahytten, fulgt af Styrmanden.

83. Kabyssen: Fyrtaarnet hjælper sin Ven Kokken med at skrælle Kartofler. Kokken, der har pyntet sig med en fin, hvid Trøje, spejder ivrigt ud mod Kajen. Han udbryder:

"Nu kommer Mary!"

84. Kajen: Et rødhaaret Pigebarn kommer og gaar om Bord.

85. Kabyssen: Kokken siger begejstret:

"Du kan stole paa, at hun er en dejlig Pakke!"

Han skynder sig ud.

86. Foran Kabyssen: Kokken modtager Mary med aabne Arme og fører hende ind i:

87. Kabyssen: Han præsenterer hende stolt for Fyrtaarnet:

"Her ser du Mary.....min Sweetheart!"

Fyrtaarnet tørrer Hænderne i Karkluden og hilser paa Mary med en saa dyb Ærbødighed, som om hun var en Dame af det højere engelske Bourgeoissi - hvad Mary dog ingenlunde er. Kokken omfavner Mary, men holder stadig Øje med Døren. Pludselig slipper han Mary og kigger ud.

88. Kajen: Skipper Janssen kommer rask hen imod Skibet.

89. Kabyssen: Kokken er synlig nervøs, for at Skipperen skal se Mary. Men saa faar han et fiffigt Indfald og siger til Fyrtaarnet:

"Skipperen bliver kulret, hvis han ser Mary.

Du maa lade, som om hun er din Kæreste!"

Fyrtaarnet ser uforstaaende paa ham; Kokken siger:

"Kan du ikke forstaa....han kan ikke fordrage, at der kommer Kvindfolk om Bord....men du er ikke forhyret med Skibet, saa dig siger han ingenting til!"

Han gør Mary begribelig, hvilken Fare der truer; peger paa Fyrtaarnet:

"Your Sweetheart,...you know...."

Mary er straks klar over Situationens Alvor og sætter sig paa Fyrtaarnets Skød. Kokken kigger ud efter Skipperen.

90. Paa Dækket: Janssen gaar om Bord. Han skridter rask forbi Kabysen uden at værdige Kokken et Blik.

91. Kabysen: Kokken ler fornøjet, da Faren er dreven over. Han vender sig mod de to, der sidder og gantes paa Stolen:

"Den Gamle gik ned i Kahytten....nu ka' jeg godt overtage Mary."

Men Mary lader til at være mere tilfreds med Fyrtaarnet. Da Kokken blidt vil tage hende i Armen for at lede hendes erotiske Følelser paa rette Vej, rejser hun sig og knalder ham en Lussing, saa han tumler baglæns ud paa Dækket. Derpaa smækker Mary sig ned paa Fyrtaarnets Skød, kysser ham stormende og siger:

"I love you!"

92. Udenfor Kabysen: Nærbillede af Kokken, der sørgmodig gnider sin Kind, medens han spekulerer over Kvindens Troløshed.

93. I Kahytten: Skipper Janssen har slaaet sig ned ved Bordet, hvor Bivognen, Margit og Styrmanden drikker Kaffe. Margit skænker Kaffe til Janssen, der er meget oprømt og fortæller, at der skal være stor Boksekamp oppe i Byen:

"Gunboat-Willy skal i Ringen. Det er en Ka'el, ka' I bande paa....han sla'r en proper Næve!"

Janssen giver Bivognen et gemytligt Dunk:

"Det var lige noget for Dem at være med der, hva'!"

Bivognen nikker:

"Ja, det ka' jo være Spøj at se paa det!"

Skipperen foreslaar, at de skal gaa derhen allesammen. Bivognen trækker sig tilbage for at fikse sig lidt op til Landgangs-
turen.

94. Kabyssen: Fyrtaarnet begynder at blive træt af Marys voldsomme Omfavnelser. Han gør hende forstaaelig, at han skal hen og hente flere Kartoffler. Klapper hende smilende og stikker af.

95. Paa Dækket: Fyrtaarnet iler i fuld Galop ned til sit Lukaf uden at se sig tilbage.

96. Lukafet: Han styrter ind og skyder Slaaen for.

97. Udenfor Lukafet: Bivognen kommer og dunker rasende paa Døren.

98. Lukafet: Fyrtaarnet er bange for, at det er Mary, og kravler op i sin Køje.

99. Udenfor Lukafet: Bivognen dunder paa:

"Luk op....sover du!"

100. Lukafet: Fyrtaarnet hører sin Vens Stemme og kravler ud af Køjen. Aabner Døren for Bivognen, der skælder ham ud:

"Hva' er det for Tossestreger....?"

Fyrtaarnet bøjer skamfuld Hovedet:

"Jeg troede, det var Kokkens Kæreste. Hun

har sla'et sin Kærlighed paa mig!"

Bivognen sender ham et sønderknusende Blik og siger:

"Du har heller aldrig andet end Pjank for....

Se nu hellere at faa en ren Skjorte paa....

vi skal til Boksekamp!"

Han hælder Vand op i Vandfadet og begynder at gøre Toilette.

101. Dækket. Ved Kabyssen: Mary kommer frem fra Kabyssen. Hun kan ikke forstaa, hvor hendes nye "Sweetheart" bliver af. Utaalmodig spadserer hun et Stykke hen ad Dækket. Kokken dukker frem og stirrer vemodig efter sin tabte Lykke. Da kommer Ole Baadsmand. Han ser Kokken - og Mary. Resolut gaar han hen til Kokken og tager ham i Nakken:

"Din Skørtejæger! Har Kaptajnen ikke forbudt dig at holde Harem om Bord!"

Baadsmanden rusker Kokken og giver ham et Spark, saa han flyver ind i Kabyssen som en Fodbold. Derpaa gaar Ole hen til Mary, løfter hende op, bærer hende hen til Rælingen og ekspederer hende ned paa Kajen.

102. Nærbillede af Mary: Hun fægter med Armene, spytter efter Baadsmanden og skælder ham ud i djærve, fantasifulde Udtryk, som anstændigvis ikke kan gengives i en Tekst. Vi lader derfor Billedet tone bort.

Boksekampen havde samlet en talrig Tilskuerskare.....

103. Sportslokale: Billedet toner op og viser Byens Idrætssal, en forhenværende Ladebygning. I Baggrunden ses en Tribune, hvor "Ringen" er anbragt. Det er ved Kampens Begyndelse. En hel Del Tilskuere har allerede indtaget deres Pladser. Andre kommer.....

.....deriblandt Skipper Janssen og hele Besætningen fra "Hildur".

104. Billede af alle de kendte Ansigter fra vort Skib. Janssen spankulerer ind med Margit ved Armen - derefter følger Fyrtaarnet, Bivognen, Styrmanden og Folkene.

105. Salen: Folkene fra "Hildur" tager Plads. Bivognen skyn-der sig at sætte sig ved Siden af Margit - til stor Ærgrelse for Styrmanden, der netop havde udset sig denne Plads.

106. Ringen: De sædvanlige Assistenten ved en Boksekamp kommer frem. Speakeren byder Velkommen. Derpaa kommer en atletisk bygget Bokser ind og bukker for Publikum.

107. Salen: Publikum bryder ud i en Bifaldsorkan. Man springer op, raaber og hyl:

"Hep..hep...Gunboat-Willy!"

108. Skipper Janssen og nærmeste Kreds: Janssen svinger Kasketten. Dunker Bivognen paa Skulderen:

"Gunboat-Willy! Se paa ham! Det er en Gut-termand, hva'!"

109. Nærbillede af "Gunboat-Willy", som smilende bukker.

110. Salen: Speakeren træder frem. Der bliver forventningsfuld Tavshed blandt Publikum.

111. Ringen: Speakeren taler:

"....og Gunboat-Willy udlover 100 Pund konstant til den, som kan slaa ham ud. Alle kan melde sig...der er allerede indtegnet fire Amatører....værsgo, hold Dem ikke tilbage...."

112. Skipper Janssen og hans Kreds: Janssen og flere af Folkene springer op. Janssen raaber:

"Vi har en Mand, som kan hamle op med Gunboat!"

I næste Nu bliver den intetanende Bivogn halet i Vejret og vist frem. Bivognen ser skælvende op mod Gunboat. Men saa møder han Margits beundrende Blik. Det giver ham i Øjeblikket Mod. Han erklærer sig villig til at gaa i Ringen. En af Assistentterne kommer ned, noterer hans Navn og fører ham med sig til Omklædningsværelset. Janssen og hans Mandskab giver ham et Hurra med paa Vejen.

113. Ringen: Den første Amatør kommer i Ringen. Gong-Gongen lyder. Dommeren kommanderer: "Klar!" "Gunboat" nøjes med at parere Modstanderens hidsige Udfald.

114. Omklædningsværelse: Tre Amatørboksere sidder og venter. Bivognen, der er meget bleg, bliver vist ind i et Rum, som er

dækket med et Forhæng.

115. Ringen: Anden Omgang begynder. Gunboat, der hidtil har holdt sig til Forsvaret, langer pludselig et Stød ud. Modstanderen falder. Der tælles til ti. Amatøren formår ikke at rejse sig og bliver baaret ud.
116. Salen: Et infernalsk Bifald bryder løs.
117. Omkledningsværelset: "Den "færdige" Mand bliver baaret ind og smidt paa Gulvet. Bivognen kommer ud fra Rummet i Bokserkostyme. Han ser dødsensangst paa Manden, der ligger paa Gulvet. Næste Bokser kaldes ind.
118. Ringen. Den ny Mand begynder Kampen. Gunboat slaar ham ud i første Omgang. Den faldne slæbes ud.
119. Omkledningsværelset: Offer Nr.2 slænges ligeledes paa Gulvet. Bivognen sveder Angstens Sved. Nr.3 gaar ind til Kamp.
120. Salen: Publikum hilser den ny Kombattant med vilde Hyl:
"Go on, Smith!"
121. Ringen: Smith gaar som et Stormvejr løs paa Gunboat, der behændigt parerer.
122. Omkledningsværelset: De to første kommer til sig selv. De rejser sig - "svømmer" - og tumler ind bag Forhænget. Bivognen skæver til Døren for at se Lejlighed til Flugt. I det samme bliver Smith baaret ind. Assistenten smider en Kande Vand

i Hovedet paa den besvimeede Amatør. Bivognen ser angst paa Nr.4, som gaar ind til den frygtelige Gunboat-Willy.

123. Ringen: Kampen begynder. Nr.4 er en flink Bokser og kommer gennem 1.Omgang.

124. Janssens Kreds: Janssen er i den syvende Himmel og klasker sig paa Laarene. Fyrtaarnet er meget tungsindig. Margit er heller ikke glad. Hun lægger sin Haand paa Janssens Arm:

"Tror du, han kan klare sig?"

Janssen ler:

"Klare sig? Næ, jeg tror ikke engang, at vores Mand kan klare sig....men blæse være med det - bare det bli'r en fin Kamp!"

Margit ser sørgmodig frem for sig. Alle de omkringsiddende springer pludselig op og udstøder Jubelhyl.

125. Ringen: Nr.4 "svømmer" - raver frem mod Snoren og tumler derpaa baglæns om. Han bæres ud.

126. Omkledningsværelset: Nr.4 slæbes ind. Bivognen farer i et Spring mod Døren, men bliver standset af Assistenten, der grinende ser paa ham og trækker ham med sig ind paa Tribunen.

127. Janssens Kreds: Janssen og Folkene hilser Bivognen med et tordnende Hurra. Kun Fyrtaarnet og Margit sidder med bebrøvede Miner. Styrmanden, som har indtaget Bivognens Plads, bøjer sig grinende ned mod Margit og siger:

"Nu skal De se ham blive slaaet flad. Gun-

boat skal nok ta' Pippet fra den Pralhals!"

Margit svarer ikke, men sender Styrmanden et vredt Blik. Under denne Scene ser Fyrtaarnet sit Snit til at liste ud.

128. Ringen: Bivognen præsenteres og stiller sig i Kampstilling. Gunboat ser paa Bivognen og brister i Latter. Den lille Mand føler sig krænket over den andens Grin og langer ud efter ham, hvad der faar Gunboat til at vride sig af Latter.

129. Salen: En voldsom Grinen breder sig over hele Salen.

130. Ringen: Bivognen er saa fornærmet over Gunboats fjollede Grin, at han danser rundt om ham og støder ham i Maven og Ryggen; Gunboat er ved at faa Latterkrampe.

131. Omklødningsværelset: Fyrtaarnet kommer ind. Assistenten spørger, om han vil indtegne sig til Kampen, men Fyrtaarnet ryster sørgmodig paa Hovedet:

"Han derinde er min Kammerat....jeg vil bare ha' Lov til at være hos ham i hans sidste Stund!"

132. Ringen: Gunboat er ved at revne af Grin, hver Gang Bivognen langer ud. Bivognen taber Taalmodigheden og giver ham et Spark i Bagen:

"Her har du en at grine a'!"

Dommeren træder frem og giver den lille en Reprimande. Derefter er der Pause. Gunboat sætter sig klukkende af Latter.

133. Janssens Kreds: Janssen og Folkene klapper, aldeles ellevilde af Begejstring. Kun Styrmanden sidder med et spydigt Smil.
134. Ringen: Nærbillede af Bivognen. Han bliver frotteret. Faar et Glas Vand. Bivognen drikker en vældig Slurk og fylder Munden med Vand, saa han ligner en Basunengel.
135. Hele Ringen: Dommeren kommanderer klar. Kampen begynder paa ny.
136. Omkædningsværelset: Fyrtaarnet sidder sammensunken med Hænderne for Ansigtet.
137. Ringen: Gunboat giver Bivognen et Dask paa Basunkinderne. Derved ryger Vandet ud i en kraftig Straale og rammer Gunboat lige i Ansigtet. Gunboat reagerer uvilkaarlig og giver Bivognen et kraftigt Puf, hvorved den lille slynges tilbage mod Snoren, medens Gunboat grinende bøjer sig lidt bagover. Bivognen slynges i samme Nu fra Snoren, der virker som en Buestreng, med voldsom Kraft hen mod Gunboat og planter sin højre Næve lige under Gunboats Hage. Gunboat "svømmer", Bivognen stikker ham en til - hvorefter den store Bokser dejser om paa Gulvet. Dommeren træder frem og tæller, Bivognen staar parat til at lange en ud.
138. Salen: Der er aandeløs Stilhed, medens der tælles - 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7

139. Ringen: Dommeren tæller langsomt:

" -...8.....9.....10!"

Gunboat rejser sig ikke. Dommeren løfter Bivognens højre Arm i Vejret.

140. Salen: Alle springer op. Infernalske Hyl. Larm og rungende Hurraraab. Hattene kastes i Vejret.

141. Janssens Gruppe: Janssen, Margit og Folkene deltager i Ovationerne. Men Styrmanden er skuffet. Margit springer jublende op paa sin Stol.

142. Ringen: Nærbillede af Sejrherrén, som bukker dybt for Publikum.

143. Omkledningsværelset: Fyrtaarnet løfter Hovedet. Han tror, at Bivognen er slaaet ud, og græder, saa Taarerne triller ned ad hans Kinder.

144. Ringen. Bivognen faar udbetalt sine 100 Pund. Gunboat er kommen paa Benene. Han stikker Bivognen paa Næven og lusker ud - temmelig slukøret.

145. Salen: Gunboat pibes ud:

"Ned med Gunboat!"

146. Ringen: Bivognen hilser mod Publikum og spankulerer ud.

147. Omkledningsværelset. Fyrtaarnet sidder sammensunken og venter paa det dystre Syn af Bivognens Lig. Da kommer Bivognen

ind. Fyrtaarnet ser op og stammer forvirret:

"Blev du ikke sla'et ihjel?"

Bivognen ser overlegent paa ham:

"Han fik Kanel!"

Overvældet af Rørelse omfavner Fyrtaarnet sin Ven og knuger ham i sine Arme. Afblænding.

Efter Kampen.

148. Havnegade: Margit, Fyrtaarnet og Besætningen drager af Sted til Skibet. Bivognen bæres i Guldstol af Matroserne.

Skipper Janssen syntes, at han skulde have et Glas i Anledning af den store Sejr - og Styrmanden blev inviteret med.

149. Værtshus toner op. Der er mange Gæster og høj Stemning over det hele. En Neger tamper i Klaveret. Janssen og Styrmanden kommer ind. Janssen træffer straks et Par andre Skipper. Han er meget oprømt og bestiller en Omgang.

Timerne gik, og det ene Glas blev til mange.....

150. Værtshuset: Lokalet er nu helt fuldt af Gæster. Janssen er vældig oppe. Han rejser sig og holder Tale:

"....og la' os saa drikke en Skaal for Mesterboksere, som slog Gunboat!"

Janssen løfter sit Glas og raaber Hurra. Ved det nærmeste Bord sidder nogle fanatiske Beundrere af Gunboat. De kommer i hid-sigt Skænderi med Janssen. Han er bleven "stærk" af at se paa

Boksekamp og byder Gunboats Tilhængere Klø. Det kommer til Slagsmaal. Janssen gaar drabelig løs paa sine Modstandere. Borde og Stole vælter. Glas og Flasker flyver gennem Lokalet. Negeren søger skrækslagen Tilflugt bag Klaveret. Efterhaanden deltager alle Gæsterne i Slagsmaalet, der udarter til vildt Haandgemæng. Værten kryber ned bag Skænken. Telefonen vælter ned i Hovedet paa ham, og han faar derved den Idé at ringe til Politiet.

151. Politistation. Assistenten modtager Meldingen. Giver et Par Betjente Ordre til hastig Udrykning.

152. Værtshuset: Slagsmaalet er paa sit højeste. Janssen blusser af vild Kampglæde, og Modstanderne dratter omkring ham. Styrmanden staar i en Krog og følger Slagets Gang. Han lister ud af Døren.

153. Udenfor Værtshuset: Styrmanden kommer ud fra Værtshuset. Han bliver staaende i en Gadedør ved Siden af og afventer Begivenhedernes Gang. To Betjente kommer og gaar ind i Værtshuset.

154. Værtshuset: Ved Betjentenes Tilsynekomst bliver der pludselig dødsstille. Janssen knejser som Triumfator mellem en Dynge faldne Kæmper. Negeren vover sig frem, og Værten dukker op bag Skænken. Janssen bliver udpeget som Stridens Ophavsmand. Han protesterer rasende, men maa omsider følge med Lovens Haandhævere.

155. Udenfor Værtshuset: Janssen føres bort. Styrmanden

kigger efter ham med et svedent Grin og skynder sig af Sted i modsat Retning.

Afblænding.

156. Paa Skibet: Opblænding. Margit og Bivognen sidder paa Rælingen og smiler forelsket til hinanden. Styrmanden kommer om Bord. Han ser spotsk paa Bivognen. Margit spørger, hvor hendes Gudfar er. Styrmanden agerer forbavset:

"Det ved jeg virkelig ikke. Kaptajnen kommer vel nok....han ved jo, vi har Ordre til at sejle Kl.7."

Han vender dem Ryggen og gaar rask hen ad Dækket. Sætter Folkene i Arbejde med at skalke Lugerne og gøre klar til Afsejling.

157. Politistationen: Janssen er i Forhør. Han tigger og trygler om Lov til at slippe, fordi han skal sejle. Assistenten spørger:

"Kan De stille Kaution?"

Janssen undersøger sine Lommer. Han har ikke noget større Beløb hos sig.

"Min Styrmand vil udbetale Dem Pengene af Skibets Kasse, hvis De vil sende en Betjent om Bord."

Assistenten gaar ind paa det og sender en Betjent af Sted. Den anden Betjent fører Janssen ud.

158. Celle med Jernstænger. Janssen puttes ind i Cellen.

Gitterdøren smækkes til. Han vandrer rastløs frem og tilbage.

159. Paa Skibet: Margit er ængstelig for, at der er tilstødt Janssen noget. Bivognen er ogsaa meget bekymret. De gaar hen til Landgangen og spejder længselsfuldt efter Kaptajnen.

160. Paa Kajen: Betjenten kommer cyklende. Han springer af.

161. Paa Skibet: Margit og Bivognen synes meget forskrækkede, da Betjenten kommer om Bord. Han hilser og spørger efter Styrmanden. Denne kommer til og viser Betjenten ned i Kahytten. Margit følger med. Bivognen holder sig ængstelig tilbage. De andre gaar ned. Bivognen gaar hen til Skylightet.

162. Kahytten: Margit, Styrmanden og Betjenten. Denne medde-
ler, at Janssen er bleven anholdt, og spørger, om der kan stilles Kaution. Styrmanden ryster paa Hovedet:

"Den Sag maa Kaptajnen selv klare. Vi har
ingen Penge om Bord!"

163. Ved Skylightet. Nærbillede af Bivognen, der interesseret kigger ind i Kahytten.

164. Kahytten: Margit spørger bekymret, om de ikke kan faa Kaptajnen fri. Styrmanden trækker paa Skulderen.

"Der er ingenting at gøre....og om en halv
Time skal vi sejle!"

Betjenten trækker sig tilbage. Styrmanden ser efter ham med et triumferende Smil og vender sig derpaa mod Margit:

"Nu er det mig, som har Kommandoen om Bord....

og naar Rederiet faar at vide, at Kaptajn Janssen er anholdt for Værthusuorden, saa faar han sin Afsked paa graat Papir...."

Hun ser forfærdet paa ham. Han bøjer sig over hende og siger:

"Naar jeg er bleven Kaptajn paa Skuden, saa tænker De maaske lidt over det, jeg spurgte Dem om...."

Margit bøjer grædende Hovedet.

165. Ved Skylightet: Bivognens Ansigt faar pludselig et beslutsomt Udtryk. Han løber over Dækket.

166. Kahytten: Styrmanden lægger sin Haand paa hendes Skulder og siger truende:

"Nu smider jeg Deres Ven Bokseren i Land... ham har jeg ingen Forpligtelse til at tage med...."

Hun ser angst paa ham. Han tilføjer med et lumsk Smil:

"....og saa haaber jeg, at De viser Dem lidt elskværdig mod mig!"

Han gaar op paa Dækket. Hun staar et Øjeblik tvivlraadig og beslutter saa at tale med sin Ven. Gaar op.

167. Lukafet: Fyrtaarnet ligger og vasker Gulv. Bivognen farer ind, napper sine Penge, som han har gemt i Køjen. Befaler Fyrtaarnet at komme med. Begge ud.

168. Dækket: Styrmanden kommer hen mod Landgangen. Bivognen

og Fyrtaarnet kommer fra modsat Side og er lige ved at løbe mod Styrmanden. Han siger rasende:

"Kan I saa se, I skrupper i Land!"

Bivognen anser ham ikke, men springer i Land. Fyrtaarnet forstaar ikke et Muk af det hele. Han ser spørgende paa Styrmanden. Denne griber ham i Nakken og giver ham et Spark, saa han flyver ned over Landgangen. Fyrtaarnet farer skrækslagen af Sted efter Bivognen, der allerede har faaet et langt Forspring. Margit staar ved Kahytstrappen. Hun har overværet Optrinet. Styrmanden gaar grinende hen til hende og siger:

"Jeg fik de to Fyre smidt i Land i en Fart, hva'! Deres Hr.Bokser var alligevel ikke en sur Sild værd!"

Margit vender sig bedrøvet bort.

169. Gade: Bivognen kommer løbende. Han napper et Løbehjul fra en Dreng og suser hen ad Fliserne med det. Fyrtaarnet sætter efter i lange Spring.

170. Paa Skibet: Landgangen tages ind. Folkene drejer Spillet og hiver Ankeret op.

171. Udenfor Politistation: Bivognen kommer susende. Smider Løbehjulet og springer op ad Trappen. Fyrtaarnet bliver staaende og glør paa Døren.

172. Politistationen: Bivognen ind. Smider forpustet sine 100 Pund paa Skranken og siger:

"Kaptajn Janssen....!"

Assistenten ser paa Pengesedlerne. Giver Ordre til en Betjent.

173. Cellen: Janssen traver nervøs frem og tilbage. Betjenten kommer, aabner Gitterdøren og beder Janssen følge med.

174. Politistationen: Janssen føres ind. Bivognen omfavner ham. Assistenten meddeler Janssen, at han nu kan faa Tilladelse til at sejle. Bivognen trækker af Sted med Skipperen.

175. Udenfor Stationen: De kommer ud til Fyrtaarnet. De piler af Sted alle tre.

176. Paa Skibet: Styrmanden giver Ordre til at hale Trosserne ind. Margit gaar bedrøvet ned i Kahytten. Styrmanden følger efter hende.

177. Kahytten: Margit vender sig angst mod Styrmanden. Han nærmer sig smilende:

"Nu skal De ikke være ked af det! Jeg er
baade Mand for at sejle et Skib - og trøste
en Pige!"

Han slaar Armene om hende og forsøger at kysse hende. Hun kæmper for at slippe løs.

178. Ved Kajen: Den sidste Trosse er halet ind, og "Hildur" er ved at gaa ud fra Bolværket, da Janssen, Bivognen og Fyrtaarnet kommer løbende og springer om Bord.

179. Paa Dækket: Janssen spørger rasende, hvor Styrmanden er.

Ole Baadsmand peger hen mod Kahytten.

180. Kahytten: Margit kæmper med Styrmanden, da Janssen og Bivognen kommer ned. Janssen tager Styrmanden i Nakken:

"Kan du komme op paa Dækket, din lumske Slyngel. Nu er det mig, der har Kommandoen!"

Styrmanden stirrer forvirret paa Skipperen og paa Bivognen. Denne giver ham et kraftigt Spark bag i. Styrmanden faar travlt med at komme op af Kahytstrappen.

181. Dækket. Udenfor Kahytstrappen: Styrmanden kommer op, forfulgt af Bivognen, som sparker af Hjertens Lyst. Saa truer han efter Styrmanden og spankulerer stolt ned i Kahytten,

182. Kahytten: Janssen og Margit ler. Bivognen kommer ned. Skipperen slaar Bivognen paa Skulderen:

"Tak ska' De ha'! De er Drolen splitte mig den bedste Guttermand, jeg har sejlet sammen med!"

Margit ser glædestraalende paa Bivognen. Saa slaar hun Armene om hans Hals og kysser ham.

183. Nærbillede af Margit og Bivognen: Han ser paa hende med et genert, lyksaligt Smil, som om der er timedes ham en ufatteligt Lykke. Billedet toner bort.

Slutning.